

[Indenrigsministeren.]

have baaret sig ad. Det er ikke økonomisk heldigt, det kan ikke føre til noget godt, hvis man fortsætter paa den Maade. Hvis det er et saadant Tilsyn af Ministeriet, det ærede Medlem ønsker, siger jeg: Lad os saa komme af med det hele, thi det vilde være værre end intet. Nej, Tilsynet maa være af den Beskaffenhed, at der er en bestemt Kontrol og bestemte Regler, som det er Indenrigsministeriets Pligt og Ret at holde sig til, og som Kommunerne maa bøje sig for, saa at de i Forvejen sikrer sig, at den Maade, hvorpaa de i givet Tilfælde vil handle, kan staa for Prøvelse ud fra disse Regler. Anden Maade er der ikke at give det Indseende, som det ærede Medlem ogsaa er paa det rene med bør finde Sted, Betydning og Værdi. Det ærede Medlem siger saa: Ja, men man skal ikke gaa fra den ene Yderlighed til den anden, fra et Tilsyn, som ikke giver Kommunerne Bevægelsesfrihed, over til den fulde Frihed som f. Eks. i Finland. Deri kan det ærede Medlem have Ret. Men naar det ærede Medlem fæster sin Opmærksomhed ved den Redegørelse, som det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Jensen-Stevns) gav af Forholdene i Norge, faar det ærede Medlem et klart Billede af, hvilken Skade ufyldstgørende Regler kan volde Kommunerne, og hvad Konsekvensen kan blive af et Tilsyn med kommunal Forvaltning, som ikke er effektivt. Derfor føler jeg mig overbevist om, at vi paa Grundlag af det, der her er foreslaaet, ogsaa for § 23's Vedkommende kan naa til et gunstigt Resultat, og jeg bygger denne min Forvisning ikke blot paa de Udtalelser, som her er faldet, men ogsaa paa den sikre Overbevisning om, at der gennem Udformningen af disse Forslag er givet Kommunerne al den Bevægelsesfrihed, som de bør have, og samtidig givet Ministeriet, Statsmyndigheden, den Tilsynsret og Tilsynspligt, som bør udøves, om man fra det hele Samfunds Side skal føle sig betrygget med Hensyn til Forvaltningen indenfor det Samfundsled, som Kommunen udgør.

H. P. Jensen: Efter den gældende Lov har Ministeriet jo et Tilsyn og har haft det igennem 60 Aar. Det er det Til-

syn, som den højtærede Indenrigsminister nu ikke vil nøjes med, men vil udvide i høj Grad, og det er denne Udvidelse, jeg har protesteret imod. Dette synes jeg er ganske berettiget, idet jeg mener, at det, der er gældende, burde være tilstrækkeligt.

Indenrigsministeren (Kragh): Som jeg gentagne Gange har sagt, naar jeg har haft Ordet om denne Sag, spænder de Udvidelser, som det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (H. P. Jensen) mener at finde, ikke videre ud end til at omfatte den Samarbejdspraksis, som gennem Aarene har udviklet sig mellem Kommunerne og Ministeriet, og til at fastslaa, indenfor hvilken Begrænsning der bør være fri Dispositionsret for Kommunerne med Hensyn til Optagelse af midlertidige Laan og med Hensyn til Køb og Salg af Ejendomme, ligesom det for Ministeriet er fastsat, indenfor hvilke Grænser Ministeriet i givet Tilfælde, f. Eks. med Hensyn til Anvendelse af Kapitalformuen, har Ret til at gøre Indgreb overfor Kommunerne. Det ærede Medlem vil ikke paa dette Omraade kunne paapege noget, der gaar ud over, hvad der er Samarbejdspraksis mellem Ministeriet og Kommunalbestyrelserne, en Praksis, som ellers i sine Virkninger maa erkendes for alle Sider at have været heldbringende for dansk Kommunestyre.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Jensen-Stevns: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Første Næstformand (Carl F. Madsen): Jeg skal lade den under Punkt 1 opførte Sag udgaa af Dagsordenen.

Det er meddelt mig, at der i nær Fremtid kan ventes afgivet Betænkning